

Dictamen sobre la consulta formulada per un departament de la Generalitat en relació amb l'abast de l'obligació de facilitar als diputats o diputades l'accés a la informació en l'exercici de llur funció, a l'empara del dret d'accés reconegut a l'article 6 del Reglament del Parlament de Catalunya.

La delegada de protecció de dades d'un departament de la Generalitat sol·licita el parer d'aquesta Autoritat en relació amb l'abast de l'obligació de facilitar als diputats o diputades l'accés a la informació en l'exercici de llur funció, a l'empara del dret d'accés reconegut a l'article 6 del Reglament del Parlament de Catalunya.

En concret, s'exposa que (...) interessa conèixer en quins casos ha de prevaldre el dret a la protecció de dades de caràcter personal front al dret d'accés a la informació pública dels diputats o diputades en exercici de les seves funcions, tenint en compte que de forma recurrent es constata que es sol·liciten dades o documents inclosos o relacionats amb procediments judicials, d'entre els quals se n'hi poden trobar de sensibles (procediments de menors, responsabilitat de caràcter sanitari, d'educació, de serveis socials, procediments laborals, etc.).

Es posa de relleu que a la llum de les previsions de l'article 7 del Reglament del Parlament sobre el límits del dret d'accés a la informació en ocasions resulta complicada la valoració sobre la procedència de facilitar la informació sol·licitada pels diputats o diputades o de quina manera fer-ho, sobretot en aquells supòsits que no són del tot subsumibles en els previstos a l'article 21 i següents de la Llei 19/2014, de 29 de desembre de transparència, accés a la informació pública i bon govern a la qual es remet l'article esmentat.

Analitzada la consulta, que no s'acompanya de cap altra documentació, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el dictamen següent.

I

(...)

II

L'article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (en endavant, RGPD), l'RGPD defineix el concepte de dades personals com "*toda información sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»)*", i considera com a persona física identificable "*toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona.*"

L'article 5.1.a) RGPD estableix que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat («licitud, lealtad y transparencia»). Per tal que aquest tractament o cessió de dades personals sigui lícit cal que concorri alguna de les condicions previstes en l'article 6 RGPD, i en el cas que es tracti de categories especials de dades cal tenir en compte també les previsions de l'article 9 RGPD.

L'article 6.1 RGPD disposa que per a dur a terme un tractament cal comptar amb una base jurídica que legitimi aquest tractament, ja sigui el consentiment de la persona afectada, ja sigui alguna de les altres circumstàncies que preveu el mateix precepte, com ara que *“el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”* (lletra c).

L'apartat 3 d'aquest precepte disposa: *“La base del tratamiento indicado en el apartado 1, letras c) y e), deberá ser establecida por:*

a) el Derecho de la Unión, o

b) el Derecho de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento.

La finalidad del tratamiento deberá quedar determinada en dicha base jurídica o, en lo relativo al tratamiento a que se refiere el apartado 1, letra e), será necesaria para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento. (...)

La remissió a la base legítima establerta conforme al dret intern dels estats membres requereix, en el cas de l'Estat Espanyol, d'acord amb l'article 53 de la Constitució Espanyola, que la norma de desenvolupament, per tractar-se d'un dret fonamental, tingui rang de llei.

Així, la nova Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals (en endavant LOPDGDD), disposa en l'article 8 que *“1. El tratamiento de datos personales solo podrá considerarse fundado en el cumplimiento de una obligación legal exigible al responsable, en los términos previstos en el artículo 6.1.c) del Reglamento (UE) 2016/679, cuando así lo prevea una norma de Derecho de la Unión Europea o una norma con rango de ley, que podrá determinar las condiciones generales del tratamiento y los tipos de datos objeto del mismo así como las cesiones que procedan como consecuencia del cumplimiento de la obligación legal. Dicha norma podrá igualmente imponer condiciones especiales al tratamiento, tales como la adopción de medidas adicionales de seguridad u otras establecidas en el capítulo IV del Reglamento (UE) 2016/679.”*

En aquest sentit, l'article 73.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) estableix:

“2. El Parlament pot requerir al Govern i als seus membres la informació que consideri necessària per a l'exercici de les seves funcions. També en pot requerir la presència al Ple i a les comissions, en els termes que estableix el Reglament del Parlament.”

L'article 6 del Reglament del Parlament de Catalunya (en endavant RPC) disposa:

“1. Els diputats o diputades, en l'exercici de llur funció, tenen dret a accedir a la informació, i a obtenir-ne còpia, de l'Administració de la Generalitat, dels organismes, les empreses i les entitats que en depenen i de les institucions i els organismes de la Generalitat que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei. Els diputats o diputades poden demanar directament aquesta informació o, si ho consideren pertinent, poden demanar-la comunicant-ho al president o per mitjà d'aquest.

2. Les autoritats o l'administració requerides han de facilitar als diputats o diputades, per via electrònica, preferentment, o en suport paper, la informació demanada.

3. La informació demanada s'ha de lliurar en un termini de quinze dies, prorrogable com a màxim set dies més, a comptar de l'endemà d'haver estat comunicada la sol·licitud.”

I pel que fa a la possible existència de límits a aquest dret d'accés, l'article 7 de l'RPC estableix el següent:

*“1. El dret d'accés a la informació forma part del contingut essencial de la funció representativa i parlamentària que correspon als diputats i només **es pot limitar per la concurrència d'alguna de les restriccions** que estableix la legislació reguladora del dret d'accés a la informació pública.*

*2. El dret d'accés a la informació dels diputats té, en tot cas, caràcter **preferent** i s'ha de poder fer efectiu sempre que els drets o béns jurídics protegits es puguin salvaguardar mitjançant l'accés parcial a la informació, l'anonimització de les dades sensibles o l'adopció d'altres mesures que ho permetin.”*

El dret d'accés a la informació dels membres del Parlament forma part del contingut essencial del «ius in officium» o funció representativa i parlamentària reconeguda per l'article 23.1 CE segons el qual “los ciudadanos tienen el derecho a participar en los asuntos públicos, directamente o por medio de representantes, libremente elegidos en elecciones periódicas por sufragio universal.”

Tal com ha recollit la STC 32/2017, “nos encontramos ante «un derecho individual» de los Diputados que se integra en el status propio del cargo; derecho que: a) les faculta para recabar información de la Administración Regional o «de la Administración Central, Local y otras instituciones en el ámbito territorial de Castilla-La Mancha» (art. 13.3); b) se les otorga «para el mejor cumplimiento de sus funciones»; c) su finalidad específica es «la de conocer determinados hechos y situaciones, así como los documentos administrativos que los evidencian, relativos a la actividad de las Administraciones públicas; información que bien puede agotar sus efectos en su obtención o ser instrumental y servir posteriormente para que el Diputado que la recaba, o su Grupo parlamentario, lleven a cabo un juicio o valoración sobre esa concreta actividad y la política del Gobierno, utilizando otros instrumentos de control» (STC 203/2001 (RTC 2001, 203) , FJ 3); y d) cuyo ejercicio solamente exige el dirigir la solicitud al Presidente de las Cortes que la trasladará a la Mesa para su calificación en la forma prevenida en el artículo 32.1.4 (art. 13.2 del Reglamento) y que la información y documentación sea necesaria para el desarrollo de sus tareas (art. 13.1 del Reglamento).”

També s'ha recordat, en altres sentències (SSTC 44/2010, 27/2011 o 28/2011) la rellevància de la possibilitat de formular preguntes parlamentàries, que no deixa de ser una manera de

poder sol·licitar informació. Així, a la STC 27/2011 s'afirma: *“En la STC 44/2010, de 26 de julio, se ha recordado la doctrina de este Tribunal en relación con las preguntas parlamentarias: «la facultad de formular preguntas al Consejo de Gobierno pertenece al núcleo de la función representativa parlamentaria, pues la participación en el ejercicio de la función de controlar la acción del Consejo de Gobierno y de su Presidente y el desempeño de los derechos y facultades que la acompañan constituyen manifestaciones constitucionalmente relevantes del ius in officium del representante (SSTC 225/1992, de 14 de diciembre [RTC 1992, 225] , F. 2; 107/2001 [RTC 2001, 107] , F. 4; y 74/2009 [RTC 2009, 74] , F. 3). Así, la inadmisión de las preguntas en cuestión, si bien prevista excepcionalmente en el art. 153.2 RCV (LCV 2007, 6) , supone una limitación de los derechos y facultades que integran el estatuto constitucionalmente relevante de los representantes políticos cuya primera exigencia constitucional es la de que tal limitación aparezca suficientemente motivada (SSTC 38/1999 [RTC 1999, 38] , F. 2; y 74/2009 [RTC 2009, 74] , F. 3)» (F. 4).”*

Ara bé, en el cas de l'RPC, tot i que s'estableix el caràcter preferent del dret d'accés dels diputats i diputades (art. 7.2) també es reconeix, de manera expressa, l'aplicabilitat dels límits previstos a la normativa que regula el dret d'accés a la informació pública, això és, bàsicament, els límits establerts a la Llei 19/2013 estatal, de 9 de desembre, de transparència, acceso a la informació pública y buen gobierno (LT) i la Llei 19/2014, de 29 de desembre de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC) (art. 7.1 RPC).

Conseqüentment, l'eventual col·lisió entre el dret dels diputats o diputades d'accés a la informació i el dret a la protecció de dades, s'ha de resoldre d'acord amb els criteris previstos en els articles 23 i 24 de l'LTC i amb els principis de la normativa de protecció de dades.

Al respecte s'ha de tenir en compte que l'article 22.1 de l'LTC estableix que *“els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han de ser proporcionals a l'objecte i la finalitat de la protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.”*

La consideració d'aquest dret com a preferent per l'article 7.2 de l'RPC, atès l'interès públic vinculat a l'exercici de la funció parlamentària i al fet que aquesta és una expressió del dret fonamental de participació de l'article 23 CE, fa que els diputats o diputades tinguin una posició reforçada respecte de la que puguin tenir els ciutadans en general, tal com ja es va posar en relleu al nostre dictamen CNS 4/2015. En conseqüència, les limitacions del dret d'accés caldrà d'interpretar-les de manera encara més restrictiva.

Assenyalar, per altra banda, el deure de secret dels diputats o diputades respecte la informació que se'ls pugui facilitar, derivat no només de l'RGPD (art. 5.1.f) sinó també del Reglament del Parlament de Catalunya (article 10 RPC), de manera que el tractament que facin de la informació obtinguda haurà d'estar sempre vinculat a l'exercici de les seves funcions parlamentàries i de control de l'acció de govern i de l'administració.

Dit això, en la consulta s'exposa que s'ha constatat que de forma recurrent els diputats o diputades sol·liciten dades o documents inclosos o relacionats amb procediments judicials, i es demana a aquesta Autoritat que es pronunciï en relació amb la valoració que cal fer sobre la prevalença entre un i altre dret.

Malgrat els termes en què es formula la consulta, cal partir de la base que aquesta valoració només es pot fer tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, atès que la prevalença entre un o altre dret dependrà no només de la matèria o l'objecte del procediment judicial, i la naturalesa de les dades personals que resultin afectades, sinó també d'una correcta ponderació que, amb criteris de necessitat i de proporcionalitat, determini si aquestes dades personals són necessàries per a que un diputat pugui exercir la funció de control del govern o de l'administració. Aquesta és, en definitiva, la finalitat que ha de fonamentar en aquest cas la comunicació.

D'acord amb l'article 55 de l'EAC el Parlament representa el poble de Catalunya, i *“exerceix la potestat legislativa, aprova els pressupostos de la Generalitat i controla i impulsa l'acció política i de govern.”*

Recordar en aquest sentit que el principi de minimització de les dades (article 5.1 d) RGDPR exigeix que les dades sotmeses a tractament siguin adequades, pertinents i limitades a allò que sigui necessari en relació amb les finalitats per a les quals són tractades. Això fa que no es pugui donar una resposta generalitzada sobre els casos en que ha de prevaldre un o altre dret.

Es tracta, en definitiva, de veure en cada cas quina és la informació personal que resulta afectada, i aplicar les pautes i criteris previstos en la legislació de transparència i els principis i garanties previstes a la normativa de protecció de dades, tot això, tenint present que el dret d'accés a la informació dels diputats o diputades, s'insereix dins les funcions parlamentàries, singularment dins les funcions d'impuls i control del Govern i de l'administració. Aquesta funció de control parlamentari constitueix una funció principal, reconeguda en la CE i l'Estatut d'Autonomia i està íntimament relacionada amb el sistema parlamentari de govern i amb el sistema democràtic de control de les activitats dels poders públics per part dels membres electes com a representants dels ciutadans.

Dit això, que inevitablement remet l'anàlisi de la qüestió plantejada a la consulta a una anàlisi cas per cas de les sol·licituds de informació que es plantegin, sí que es poden fer, a continuació algunes consideracions generals pel que fa a l'aplicació dels articles 23 i 24 de l'LTC respecte de les sol·licituds d'accés a la informació formulades pels diputats o diputades.

III

D'acord amb l'article 23 LTC, *“les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”*

En la mateixa línia l'article 15 de l'LT, disposa, a tenor de la nova redacció donada per la disposició final undècima de l'LOPDGDD:

“1. Si la información solicitada contuviera datos personales que revelen la ideología, afiliación sindical, religión o creencias, el acceso únicamente se podrá autorizar en caso de que se contase con el consentimiento expreso y por escrito del afectado, a menos que

dicho afectado hubiese hecho manifiestamente públicos los datos con anterioridad a que se solicitase el acceso.

Si la información incluyese datos personales que hagan referencia al origen racial, a la salud o a la vida sexual, incluyese datos genéticos o biométricos o contuviera datos relativos a la comisión de infracciones penales o administrativas que no conllevaran la amonestación pública al infractor, el acceso solo se podrá autorizar en caso de que se cuente con el consentimiento expreso del afectado o si aquel estuviera amparado por una norma con rango de ley.”

Aquests preceptes exclouen del dret d'accés de la ciutadania a determinades dades considerades especialment protegides, exigint amb caràcter general el consentiment exprés dels seus titulars.

Cal tenir en compte que el dret específic dels càrrecs electes a la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions representatives, deriva del dret fonamental a la participació política recollit a l'article 23.2 CE tal i com reconeix la doctrina mantinguda pel Tribunal Constitucional, i va més enllà del reconegut per l'article 105.b. CE a tots els ciutadans.

La STC 57/2011, de 3 de maig de 2011, sintetitza en el FJ2 la doctrina del Tribunal Constitucional en relació amb la intervenció de la Mesa del Parlament en les sol·licituds d'informació presentades pels diputats o diputades, i apunta a l'afectació que el dret a la informació dels diputats o diputades té sobre el dret de participació en els assumptes públics de tots els ciutadans a través dels seus representants. En aquest sentit, es posa de relleu que *“ El artículo 23.2 CE, que reconoce el derecho de los ciudadanos a acceder en condiciones de igualdad a las funciones y cargos públicos, con los requisitos que señalen las leyes, no sólo garantiza el acceso igualitario a las funciones y cargos públicos, sino también su desempeño de conformidad con la ley. Esta garantía añadida resulta de particular relevancia cuando la petición de amparo se formula por los representantes parlamentarios en defensa del ejercicio de sus funciones, ya que en tal supuesto resulta también afectado el derecho de los ciudadanos a participar en los asuntos públicos a través de sus representantes, reconocido en el artículo 23.1 CE. **Se subraya esa directa conexión porque son primordialmente los representantes políticos quienes dan efectividad al derecho ciudadano de participación en los asuntos públicos, de manera que éste quedaría vacío de contenido, o sería ineficaz, si el representante político se viese privado del mismo o perturbado en su ejercicio.**”*

Una aplicació estricta de l'article 23 de l'LTC a qualsevol sol·licitud d'informació d'aquesta naturalesa interessada per un diputat en exercici del seu càrrec, suposaria haver de restringir sense fer cap més valoració l'accés a la mateixa pel mer fet de ser considerada a efectes de transparència especialment protegida, i exigiria en tot cas, disposar del consentiment previ de l'afectat.

La consulta fa referència a processos de responsabilitat de caràcter sanitari. És previsible que en els procediments on s'exigeix la responsabilitat patrimonial de la Generalitat pels danys ocasionats als particulars en llurs persones, com a conseqüència del mal funcionament dels serveis sanitaris públics, hi consti informació de les persones (víctimes) que reclamen una indemnització. Atesa la limitació d'accés prevista als articles 23 l'LTC i 15 de l'LTC, l'accés dels diputats o diputades a qualsevol dada relacionada amb la salut física o mental d'aquestes persones (art. 4.1.15 RGPD) o de qualsevol altra inclosa dins l'article 23, requerriria el

consentiment exprés de les persones afectades, tret que es tracti de dades que la mateixa persona interessada ha fet manifestament públiques.

Tal com ja va sostenir aquesta Autoritat en el dictamen CNS 5/2009, anterior a l'aprovació de l'LT i l'LTC, l'aplicació del límit previst a l'article 23 LTC en relació amb l'accés a la informació per part dels diputats o diputades ha de portar necessàriament a excloure la possibilitat d'accedir de manera generalitzada a la informació sobre els ciutadans a la qual aquest article atorga una protecció especial.

Aquest ha de ser el criteri general del qual cal partir. No obstant això, cal tenir en compte també que la interpretació que es faci de l'aplicabilitat dels límits previstos a l'LTC s'ha de fer a la llum de la peculiar posició que tenen els diputats i diputades per les funcions que tenen encomanades, en especial, per la seva funció de control del Govern.

Una interpretació restrictiva de la limitació prevista a l'article 23, posada en relació amb les funcions que té atribuïdes el Parlament, i el caràcter preferent del dret d'accés en aquest àmbit, no permet descartar que pugui haver-hi casos en que la informació que es demani estigui relacionada amb actuacions de càrrecs o empleats públics en exercici de les seves funcions, i que sigui imprescindible per a que els diputats o diputades puguin exercir la seva funció de control de l'actuació de govern. Pensem, per exemple, que fins i tot en el cas d'informacions que hagin estat declarades o reservades, l'article 11 de l'RPC permet l'accés, amb determinades condicions, als representants dels grups parlamentaris. Limitar de manera absoluta l'accés dels diputats o diputades a la informació a què es refereixen els articles 15.1 LT i 23 LTC podria impedir l'exercici de la funció específica de control de l'actuació del Govern que l'EAC atribueix al Parlament, buidant de contingut el dret ciutadà de participació en els assumptes públics a través dels seus representants, la qual cosa podria resultar injustificada.

Caldrà doncs, tenir present que des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, la limitació de l'article 23 LTC (i 15.1 LT) no permetria un accés generalitzat a la informació dels ciutadans a la qual es refereix aquest article, tot i que no es pot descartar l'accés dels diputats o diputades a determinada informació a la qual es refereixen aquests articles, sempre amb criteris restrictius, en particular quan sigui referida als càrrecs públics que estan sotmesos al control del Parlament, que pugui resultar imprescindible per a l'exercici de les funcions atribuïdes al Parlament.

IV

Pel que fa a la resta d'informació personal, i d'acord amb l'article 24.1 de l'LTC: “ *S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.*”

En aquest supòsit s'inclourien les dades identificatives (nom i cognoms i càrrec) dels empleats públics que apareixen identificats per haver intervingut en exercici de les seves funcions en les actuacions objecte de recurs o demanada en via judicial. En principi, no hi ha d'haver des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades en facilitar dita informació.

Més enllà d'això, la consulta fa referència a l'existència de procediments judicials on poden constar dades "sensibles", posant com a exemple els procediments de menors, d'educació, de serveis socials, procediments laborals, etc.. S'ha de fer notar que, malgrat aquesta informació es pugui qualificar com a "sensible", tal com fa la consulta, cal deixar clar que en aquest apartat ja no ens estem referint a la informació a què es refereixen els articles 15.1 LT i 23 LTC, atès que a aquest tipus d'informació ja ens hi hem referit en el fonament jurídic precedent, sinó a altra informació que malgrat poder ser qualificada com a sensible, és diferent a la prevista als esmentats articles.

A aquests efectes l'article 24.2 de l'LTC disposa que *"2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:*

- a) El temps transcorregut.*
- b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
- c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
- d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*

(...) "

S'ha de fer notar que el fet que una informació formi part d'un procediment judicial no comporta que per aquest sol fet ja hagi de ser considerada com especialment protegida. Caldrà aplicar els límits d'igual manera que amb la resta d'informació. Fins i tot en el cas que es tracti d'informació que formi part de procediments judicials sotmesos a secret del sumari, cal tenir en compte que la STC 13/1985 va establir que *"el secreto sumarial afectaría tan sólo si la petición de información lo fuera de documentos que forman parte del propio sumario y sólo de él, pero esta circunstancia no es predicable de aquéllos sobre los que se solicita información porque dicha documentación preexistió al sumario y desde luego, hayan o no sido incorporados al mismo, su naturaleza pública es previa, por tanto, no es conforme a derecho la negativa parcial contenida en el acto cuya constitucionalidad se cuestiona"*. També en aquest sentit les SSTS de 25 de febrer de 2013 i 1 de juny de 2015.

Pel que fa a l'accés a dades de menors, l'article 21.1 g) de l'LTC, preveu que el dret d'accés a la informació pública pugui ser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici pels drets dels menors d'edat. L'ordenament jurídic estableix el principi bàsic de l'interès superior del menor, que ha de regir totes les actuacions dels poders públics en relació amb aquest (article 11.2.a) de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil, i article 5.1 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència). Tenint en compte això, i tal i com preveuen els articles 21.1 g) i 24. 2. c) LTC, caldrà valorar en cada cas concret a la llum d'aquest principi, l'abast de l'accés a les dades personals dels menors afectats, tenir en compte el perjudici que pot suposar l'accés sobre els seus drets, valorar si l'accés és imprescindible per a la finalitat de control del govern o de l'Administració atribuïdes als diputats o diputades, i decidir en conseqüència.

És possible també que l'accés pugui afectar informació que, sense referir-se a la salut física o psíquica de les persones, pugui afectar l'esfera més íntima i privada de les persones.

L'article 21.1 f) de l'LTC, preveu expressament que pugui denegar-se l'accés a aquest tipus d'informació. Caldrà valorar en aquests casos si l'accés del diputat a aquest tipus d'informació és imprescindible per l'exercici de la seva tasca, i l'afectació en el dret a l'honor o a la intimitat de la persona afectada.

S'apunta també en la consulta, a procediments judicials relacionats amb els serveis socials, fet que pot suposar l'existència d'informació sobre persones que es troben situació d'especial vulnerabilitat o en risc d'exclusió social. Novament en aquest cas, caldrà valorar, en atenció a la finalitat de control pretesa, si cal facilitar l'accés a dita informació, tenint en compte les conseqüències negatives que es poden derivar per a les persones afectades. Un cop més, l'aplicació dels principis de finalitat i minimització són els que han d'acabar de determinar la prevalença d'un o altre dret.

Aquesta regla cal fer-la extensible a la resta d'informació personal que pugui afectar l'accés més enllà de les dades mereixedores d'especial protecció (article 23 de l'LTC), i de caràcter sensible.

Advertir que la concurrència de limitacions no impedeix però que pugui ser lliurada la informació de forma parcial i prèviament anonimitzada. De fet aquesta possibilitat està prevista expressament en l'apartat 2 de l'article 7 de l'RPC, en considerar el caràcter preferent del dret d'accés dels diputats o diputades, i disposar que aquest s'ha de fer efectiu sempre que *“els drets o béns jurídics protegits es puguin salvaguardar mitjançant l'accés parcial a la informació, l'anonimització de les dades sensibles o l'adopció d'altres mesures que ho permetin.”*

Als efectes de procedir a l'anonimització de la informació, cal fer avinent que per tal que aquesta pugui ser considerada suficient, en els termes de la legislació de protecció de dades, cal garantir que la informació que es faciliti no pugui relacionar-se amb una persona física identificada o identificable. Així, l'anonimització requeriria l'eliminació de tota la informació que pugui permetre la identificació de la persona o persones afectades, tenint en compte no només la informació que consti en el document sinó les dades que poden obtenir-se per altres vies, valorant objectivament si existeix o no un risc real de reidentificar les persones afectades sense fer esforços desproporcionats.

Existeix també la possibilitat de facilitar la informació prèvia seudonimització de les dades, que en termes de l'article 4.5 de l'RGPD, consisteix en tractar les dades personals de manera que aquelles que es facilitin ja no puguin atribuir-se al titular de les dades sense utilitzar informació addicional, sempre que aquesta informació addicional consti per separat, i estigui subjecta a mesures tècniques i organitzatives destinades a garantir que les dades personals no s'atribueixin a una persona física identificada o identificable.

CONCLUSIÓ

Davant les diferents sol·licituds d'accés que puguin presentar els diputats o diputades, en relació amb informació o documents relacionats amb processos judicials, la prevalença entre el dret d'accés a la informació dels diputats o diputades i el dret a la protecció de dades personals s'ha de resoldre a tenor de les circumstàncies del cas concret, tenint en compte la naturalesa de les dades personals afectades i les conseqüències que se'n poden derivar per les persones afectades, fent una ponderació entre la rellevància de la informació per a

l'exercici efectiu de les funcions atribuïdes als diputats i diputades i els límits previstos a la legislació de transparència, d'acord amb els principis i garanties de la normativa de protecció de dades.

Barcelona, 12 d'abril de 2019